

यदेदत्ता अदददत्त पूर्वञ्चादिद्वावापृथिवीञ्चप्रथेताम् ॥ २५ ॥

का° [१८. ३. १३.] चक्षुषः पितेत्यपरमनुवाकेन । अष्टर्चेन षोडशगृहीतस्या-
परमर्थं जुहोतीत्यर्थः ॥ यदा इत् यदैव पूर्वे वसिष्ठादयो मुनयः अन्ताः विभक्ति-
व्यत्ययः अन्तान् द्यावाभूम्योरन्तप्रदेशानदददत्त दृढीकृतवत्तः दृढते रूपम् । आत्
इत् आत् अनन्तरवाची इदिवार्थे अनन्तरमेव द्यावाभूमिदार्ढ्यानन्तरमेव द्यावापृ-
थिवी द्यावापृथिव्यौ अप्रथेतां पृथू अभूताम् । तदा द्यावापृथिवीप्रथनानन्तरं च-
क्षुषः पिता चक्षुरादीन्द्रियाणां पालको विश्वकर्मा मनसा धीरः सन् हि निश्चि-
तमेने एते द्यावापृथिव्यौ प्रति धृतमुदकमजनदजनयत् हृन्दस्युभयथेति [पा° ३. ४.
११७.] आर्धधातुकत्वाहपि णिचो लोपः रोदस्योर्दार्ढ्ये वृष्टिं कुरुतऽइत्यर्थः । किं
कुर्वन् नममाने नममाने द्यावापृथिव्यौ स्तम्भयन्निति शेषः जगदनुग्रहाय रोदसी
स्तम्भयन्नित्यर्थः नमतेः शानचि नुगागमश्हान्दसः ॥ २५ ॥

विश्वकर्मा विमना आदिद्वाया धाता विधाता परमोत संदृक् ।

तेषामिष्टानि समिष्टा मदन्ति यत्रा सप्तऽऋषीन्पर एकमाहुः ॥ २६ ॥

यत्र यस्मिन् लोके सप्तऽऋषीन् सप्त च ते ऋषयश्च सप्तऽऋषयः ऋत्यक इति
[पा° ६. १. १२८.] संध्यभावः । तान्परः विभक्तेः सुः परेण विश्वकर्मणा सह एक-
माहुः एकीभूतान्वुधा वदन्ति । यत्र लोके सप्तऽर्षयो विश्वकर्मणा सहैकत्वं प्राप्ताः
तत्र लोके तेषां पुंसामिष्टानि अभिलषितानि वस्तूनि इषा अन्नेन आहुतिरसभू-
तेन सह संमदन्ति संमोदन्ते सम्यक् मोदयुक्तानि पुष्टानि भवन्ति ते विश्वकर्म-
लोके इष्टभोगान्प्राप्नुवन्तीत्यर्थः । तेषां केषाम् विश्वकर्मा येषां संदृक् सम्यक् प-
श्यतीति संदृक् सम्यग्द्रष्टा विश्वकर्मद्रष्टाः सुखिनो भवन्त्वित्यर्थः । कीदृशो वि-
श्वकर्मा विमनाः विशिष्टं मनो यस्य स तथा विभूतमनाः सर्वकर्मज्ञ इत्यर्थः ।
आत् अपि च विद्वायाः नभोवद्यापकः यद्वा विशेषेण जहाति त्यजति विद्वायाः
संरुता । धाता धारयिता षोष्ठा स्थितिकर्ता । विधाता उत्पादकः । उत अपि प-
रमः सर्वभ्य उत्कृष्टः विभक्तेराकारः । एवंविधो विश्वकर्मा येषां द्रष्टा ते मुच्यन्ते
भक्तानिव पश्यति तस्माद्भक्तिः कार्येत्यर्थः ॥ २६ ॥